

Van krijt naar laptop

Omdat wiskunde mij op het Zaanlands Lyceum redelijk gemakkelijk af ging, ik altijd al veel rekenkundig inzicht had en bovendien de ALO (sportacademie) in combinatie met mijn sport (atletiek) niet zo zag zitten, ging ik in 1982 wiskunde studeren. Vooral in het begin was dat erg wennen. Maar omdat het allemaal niet zo makkelijk meer ging als ik gewend was, begon ik het steeds meer een uitdaging te vinden. Het was eigenlijk wel ‘bikkelen’ als ‘proefkonijn’ van de tweefasestructuur. Ik studeerde altijd heel gedisciplineerd op vaste dagen en tijden. Zo was het goed te combineren met mijn vele uren die ik naast het studeren in het sporten stak. Ik had tijdens de studie een vast ‘maatje’ in Marjolein van Dijk. We waren eigenlijk altijd samen en hadden veel steun aan elkaar. In het laatste jaar van mijn studie ben ik een avond per week statistiekles gaan geven op de avondopleiding van Dinkgreve. In september 1987 studeerde ik af en heb toen tot september 1988 naast het 's avonds lesgeven veel tijd gestopt in het werpen met de kogel, discus en speer. Achteraf gezien waren dat mijn meest succesvolle jaren in de sport.

Op 5 september 1988 trad ik in dienst als docent bij de HES, toen de afkorting van Hogere Economische School te Amsterdam. En heden ten dage ben ik nog steeds docent op de Hogeschool voor Economische Studies, na de fusie in 2004 een instituut van de Hogeschool van Amsterdam (HvA). Ik ben betrokken geweest bij projectbegeleiding, ik heb lesgegeven in levensverzekeringswiskunde en modules financieel rekenen met MS Excel als onderdeel van het project hypotheek voor Fiscale Economiestudenten. Maar thans geef ik nog alleen wiskunde (waaronder financieel rekenen) en statistiek (met kansrekening) in verschillende economische opleidingen. Ik houd zo goed mogelijk de ICT-ontwikkelingen bij en gebruik deze waar het kan en nuttig is, zoals bij de ondersteuning van mijn lessen.

Doceren gaat me goed af. De studenten zijn over het algemeen zeer tevreden over mijn manier van werken. Vele jaren heb ik met krijt de schoolborden beschreven en zoals altijd met veel geduld en precisie uitleg gegeven aan studenten. Studenten namen trouw de aantekeningen over in hun schrift. Na het lesgeven met sheets op de overheadprojector gebruik ik thans nagenoeg iedere les mijn laptop en worden mijn lessen door de studenten gevolgd door bij de uitleg van de theorie op het projectiescherm te kijken. En als zij het nodig vinden maken ze aantekeningen op het door hen uitgeprinte bestand dat ze vooraf via de mail van mij ontvangen. Opgaven in de klas maken is onderdeel van mijn college. Met mijn laptop kan ik switchen tussen theorie en opgaven. Bovendien kan ik draadloos het internet op.

Wat de studenten betreft, het valt op dat een steeds groter wordend percentage van hen met minimale inspanning het diploma wil halen. Huiswerk maken wordt vaak alleen gedaan als het direct iets oplevert en niet om kennis en vaardigheden te ontwikkelen. ‘Jezelf trainen’ zoals ik dat vaak noem, waarbij ik sport als voorbeeld neem. Studeren in combinatie met een bijbaantje (werk) en nog allerlei andere bezigheden is voor velen niet haalbaar. Een groot percentage studenten gaat helaas zonder diploma van school. Het steeds kleiner wordend percentage welwillende studenten, die vaak na enig zwoegen voldoende resultaten halen voor wiskunde en statistiek, begeleid ik nog steeds met veel toewijding. Het plezier in het lesgeven en wiskunde heb ik nooit verloren.

Ik heb momenteel geen plannen om het onderwijs de rug toe te keren. Een functie in het bedrijfsleven (met mantelpak, prikklok en een vast aantal uren per week in plaats van spijkerbroek met sweater en een lesrooster) ambieer ik niet. Ik ben tevreden met mijn huidige situatie. Ooit veranderen van baan? Ik zeg nooit nooit. Wie weet?

Jannet van Noord
NOD@hesasd.nl